

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 999/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Павловић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Букомировић, адвокат из ..., ради укидања права службености, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2165/24 од 19.09.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2165/24 од 19.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2165/24 од 19.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 853/24 од 04.04.2024. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је право службености пролаза пешице и колима преко послужне парцеле означене као кп .../... КО ... на којој је тужилја уписана као сувласник са уделом $\frac{1}{2}$ а у корист повласне парцеле тужене означене као кп .../..., конституисано поравнањем Среског суда у Крагујевцу Г-4424/59 од 30.12.1959. године, закљученог између правног претходника парничних странака, престало услед некоришћења у трајању дужем од 3 године, што је тужена дужна да призна, трпи и дозволи тужилји да по основу ове пресуде изврши брисање терета постојања права службености пролаза са парцеле кп .../... уписане у лн ... КО Ставом

другим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 83.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2165/24 од 19.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 266.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је захтев за укидање (престанак) права стварне службености, а нижестепеним одлукама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној применом члана 404 ЗПП, јер образложења одлука нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева, не одступају од постојеће судске праксе и владајућих правних схватања у тумачењу и примени материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, а спорно правно питање – питање постојања потпуне активне легитимације, везано је за конкретно чињенично стање у решењу спорног односа странака, па није питање од општег интереса ни у интересу равноправности грађана. Осим тога, трошкови поступка регулисани су одредбама ЗПП и представљају споредно потраживање о којем суд одлучује зависно од процесне ситуације сваког конкретног случаја. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ставри поднета је 31.12.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у делу у ком је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка применом члана 420. у вези са чланом 28 ЗПП, с

обзиром да трошкови поступка не представљају главни захтев, већ споредно потраживање.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**